

El Pedró dels Rasos de Peguera 2.051 m

(Berguedà)

Horari: 1 h a 1 h 15 min només per l'anada. 2 h tot el circuit.

Desnivell: +/-160 m

Dificultat: itinerari tècnicament fàcil, i curt bo per a iniciar-se amb raquetes i també per fer-ho amb infants. En cas de boira l'entorn dels Rasos pot ser perdedor.

Material: raquetes i pals de caminar. Sembla impossible que cap allau ens pugui sorprendre en aquesta ruta.

Època: descripció feta per a ser realitzada a l'hivern i amb neu per sobre dels 1.700 m. Segons l'any de desembre a febrer, mig març a tot estirar.

Cartografia: val molt la pena disposar de la darrera edició del mapa Rasos de Peguera- Serra d'Ensiya. Esc. 1:25.000. Ed. Alpina.

Accés: circulant per la carretera C-16 que porta al túnel del Cadí arribem a Berga. Sense abandonar la C-16 just després passem un túnel a la sortida del qual trobem el trencall que per un cantó va al pantà de la Baells i per l'altre enfila la carretera BP-4654 que du a la part alta de Berga. Seguint les indicacions del Santuari de Queralt i dels Rasos de Peguera arribem a la BV-4242 que en 17 quilòmetres s'enfila fins l'antiga estació d'esquí dels Rasos de Peguera, a la cota 1.892 m.

Descripció: circuit d'iniciació a les raquetes pujant per vessant més suau possible al punt més alt dels Rasos de Peguera i baixant pel dret. Tot i que les seves instal·lacions van tancar definitivament el 2004, els caps de setmana és molta la gent que s'aproxima als Rasos de Peguera a gaudir de la neu dels seus vessants fent ninots o baixant amb trineus, fins hi tot hi trobem una furgoneta de menjar ràpid. El teleesquí més llarg de l'estació remunta a mà dreta i en direcció SE fins la cota 2.036 m donant origen a dues amplies pistes d'esquí evidents i a dues de més estretes amb bosc a banda i banda. Nosaltres anirem a buscar, justament, la base de l'última d'aquestes pistes travessant les rengles de pins que les separen. Un cop allí comencem a remuntar la pista d'esquí. Mig quilòmetre més enllà la pista gira a la dreta per guanyar inclinació, però nosaltres l'abandonem trencant a l'esquerra per un camí ample dintre el bosc. Tres-cents metres més enllà s'obre i dona pas a uns plans que en suau pujada porten fins l'amplia depressió de les Colladetes a 1.971 m. Aquest coll separa el cim del Salabardar de 2.077 m, al nord del Pedró al sud. Encarem al sud l'ampli llom nu de vegetació (tallafoç) que s'enfila fins quasi dalt del Pedró a la cota 2.040 sobre la carena abocada al sud, dominant el Berguedà. El punt més elevat és encara a tres-cents metres més a l'esquerra (est). Si no hi hem estat mai costa trobar el punt culminant dels Rasos ja que a la cota 2.050 hi ha un gran pla envoltat de bosc. Si en arribar al pla cimier girem a la dreta descobrim en una clariana dintre del bosc un monòlit de pedra i formigó bastit pel Club d'Esquí Berga, que suporta un pessebre. És el punt que habitualment es considera el cim del Pedró de 2.051 m. No té vistes per estar envoltat de pins. Si tornem al pla descobrirem un pal que assenyala el camí a Corbera i Berga (PR C-73) i dos-cents metres més enllà del monòlit, dintre el bosc però al cantó oposat localitzem el piló de formigó del vèrtex geodèsic. Quin és el veritable cim? Tot un misteri. Retornem a la carena per la que hem vingut i seguint-la farem cap al capdamunt del teleesquí i de les pistes de Rasos. Baixem per la pista d'esquí que discorre més a la nostra esquerra. El pendent és fort i ofereix vistes cap a tot el Berguedà i el Port del Compte. Arribem així a la Creu del Cabrer on hi ha l'estacionament.

